

Domov>Sodni postopki>Civilne zadeve>Vročanje listin: uradni prenos pravnih listin

Vročanje listin: uradni prenos pravnih listin

Švedska

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

„Vročanje“ v praksi pomeni, da se pisanje pošlje ali izroči naslovniku in da obstaja dokaz, da je ta pisanje prejel ali da so bila upoštevana pravila zakona o vročanju pisanj (*delgivningslagen*). Eden od razlogov za obstoj pravil o vročanju je dejstvo, da se lahko sodišča zanesejo na to, da bo pisanje prispelo do naslovnika.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Vročanje je obvezno, če je izrecno predpisano ali če je to v skladu z določbo o obveščanju in njenimi cilji; v nasprotnem primeru se vročitev opravi samo v nujnih primerih in ob ustrezni proučitvi okoliščin. Primer, ko je z zakonom izrecno določeno vročanje pisanj, je obvezna vročitev sodnega poziva tožencu v civilni zadevi.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Najpogosteje za vročanje pisanj poskrbi organ/sodišče. Lahko pa organ/sodišče stranki, ki za to zaprosi, dovoli, da sama poskrbi za vročanje (vročitev po stranki). Pogoj za vročitev po stranki je, da je taka vročitev primerna.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Zaprošeni organ poišče podatke o novem naslovu naslovnika na lastno pobudo, če se je naslovnik odselil z naslova, navedenega v sodnem pozivu.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Kdor koli se lahko obrne na švedsko davčno agencijo (*Skatteverket*), ki vodi register prebivalstva s podatki o osebah, ki prebivajo na Švedskem, in njihovem naslovu. Za dostop do teh podatkov ni posebnega uradnega postopka. Pokličete lahko na primer službo za pomoč strankam švedske davčne agencije na telefonsko številko +46 856485160. Več informacij je na voljo na spletišču agencije na spletnem naslovu

<https://www.skatteverket.se/servicelankar/otherlanguages/inenglish.4.12815e4f14a62bc048f4edc.html>. Pridobitev podatkov iz registra prebivalstva je brezplačna.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Malo verjetno je, da bi se lahko poizvedba o naslovu za vročanje štela za pridobivanje dokazov. Vendar o tem odloča zaproseno sodišče; kolikor je znano, tako zaprosilo še ni bilo obravnavano.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Najpogosteje se pisanje vroči s pošiljanjem po pošti naslovniku (**navadna vročitev**). Pismu je priložena vročilnica, ki jo mora naslovnik podpisati in vrniti. Drugi načini vročanja (poleg nadomestne vročitve) so telefonska vročitev, poenostavljena vročitev in vročitev po sodnem izvršitelju.

Telefonska vročitev pomeni, da se vsebina pisanja, ki ga je treba vročiti, po telefonu prebere naslovniku, pisanje pa se mu nato pošlje po pošti. Za telefonsko vročitev se ne zahteva dokazilo o prejemu. Šteje se, da je pisanje vročeno, ko je njegova vsebina prebrana.

Poenostavljena vročitev pomeni, da se pisanje po pošti pošlje na zadnji znani naslov naslovnika, naslednji delovni dan pa se na isti naslov pošlje še obvestilo, da je bilo pisanje poslano. Za poenostavljeno vročitev se ne zahteva dokazilo o prejemu. Pisanje se šteje za vročeno dva tedna po pošiljanju, če je bilo obvestilo poslano v skladu s predpisi. Poenostavljena vročitev je dovoljena samo, če je bil naslovnik obvešččen, da se lahko v sodnem ali drugem postopku uporabi poenostavljena vročitev. V praksi to na primer pomeni, da je treba stranki v postopku pisanje z vročilnico vročiti samo enkrat.

Posebna vročitev za pravne osebe: pravnim osebam se lahko pisanje pod določenimi pogoji vroči tako, da se pošlje na registrirani naslov podjetja, naslednji delovni dan pa se na isti naslov pošlje še obvestilo. Pisanje se šteje za vročeno dva tedna po pošiljanju, če je bilo obvestilo poslano v skladu s predpisi.

Vročitev po sodnem izvršitelju pomeni, da se pisanje vroči osebno po osebi, ki je ustrezno pooblaščen za tako vročanje, tj. po sodnem izvršitelju ali uslužbencu švedske policije (*Polismyndigheten*), švedskega žožilstva (*Åklagarmyndigheten*), sodišča, švedskega izvršilnega organa (*Kronofogdemyndigheten*) ali družbe s pooblastili za vročanje.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Elektronsko vročanje je dovoljeno samo, če morajo organi/sodišča pisanje naslovniku vročiti z navadno vročitvijo.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Če naslovnika pisanja ni mogoče najti osebno, se lahko pisanja vročijo na naslednje načine.

Vročitev po sodnem izvršitelju z „nadomestno vročitvijo“: pisanje se pošlje osebi, ki ni naslovnik vročitve. To je lahko na primer odrasli član naslovnikovega gospodinjstva ali naslovnikov delodajalec. Vendar mora nadomestni prejemnik vedno soglašati s prejemom pisanja. Na naslovnikov naslov je treba poslati obvestilo, da je bilo pisanje vročeno in kdo ga je sprejel.

Vročitev po sodnem izvršitelju s pritrditvijo: pisanje se pusti v stanovanju naslovnika, na primer v poštnem nabiralniku, ali na drugem primernem mestu v stanovanju, na primer s pritrditvijo na vrata.

Vročanje z naznanilom: v tem primeru pisanje ostane na voljo pri organu/sodišču, ki je odločilo o vročitvi, hkrati pa se obvestilo o pisanju in njegovi glavni vsebini objavi v švedskem uradnem listu (*Post- och Inrikes Tidningar*) ter, če obstajajo razlogi za to, v lokalnem časopisu. Pisanje se hkrati po pošti pošlje na zadnji znani naslovnikov naslov.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če sodni izvršitelj vroči pisanje z „nadomestno vročitvijo“, se vročitev šteje za opravljeno, ko je naslovníku izročeno pisanje in ko mu je poslano obvestilo. Ko sodni izvršitelj vroči pisanje s pritrditvijo, se vročitev šteje za opravljeno ob oddaji pisanja, kot je opisano v odgovoru na vprašanje 7.1. Vročitev z naznanilom se šteje za opravljeno po preteku dveh tednov od datuma odločitve o vročitvi pisanja z naznanilom, če je bilo naznanilo pravočasno in so bili pravočasno sprejeti tudi drugi predpisani ukrepi (v desetih dneh).

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Če je pisanje preveliko ali kako drugače neprimerno, da se pošlje ali pusti naslovníku, lahko organ namesto tega odloči, da pisanje nekaj časa ostane na voljo pri njem ali na drugem kraju, ki ga izbere. Naslovníka pisanja je treba obvestiti o vsebini take odločitve.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik zavrne sprejem pisanja, vročenega po sodnem izvršitelju, se vročitev kljub temu šteje za opravljeno, če je izvršitelj pisanje pustil na zadevnem kraju.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovníku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovníku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošilk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Pisanje se lahko vroči po pošti, če se pošlje s priporočeno pošto. Pošiljko izroči pošta, poštni poslovni center in delavci poštne dostave, njen prevzem pa mora podpisati oseba, ki je naslovnik vročenega pisanja, ali njen zastopnik; pokazati je treba tudi dokazilo o istovetnosti. Naročnik poštne storitve lahko tudi določi, da je dopustna samo osebna vročitev.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošilk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovníku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošilk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošilk mogoče – glej zgoraj)?

Če vročitev s priporočeno pošto ni uspešna, ni na voljo drugih možnosti za poskus vročitve pisanj po pošti. Namesto tega se lahko upoštevajo drugi načini vročanja, kot je na primer vročitev po sodnem izvršitelju.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošilk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Naslovnik pisanja, poslanega s priporočeno pošto, je o prispeli pošiljki obveščen z obvestilom, poslanim na njegov domači naslov, s sporočilom SMS ali e-sporočilom. Pošiljka se na pošti običajno hrani 14 dni od datuma prispetja.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Naslovnik pisanja običajno podpiše vročilnico ali pa organ/sodišče sestavi dokument, ki velja kot dokazilo, da je bilo pisanje vročeno po telefonu, z nadomestno vročitvijo ali pritrditvijo.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Dokazila se lahko predložijo v proučitev švedskim sodiščem. Če je mogoče dokazati, da je imela oseba vpogled v pisanje, je vprašanje, ali je bilo pisanje vročeno v skladu s predpisi, brezpredmetno. Zato morebitne formalne napake same po sebi ne pomenijo, da je potrebna ponovna vročitev pisanja; odločilno je namreč, ali je pisanje doseglo naslovníka.

Če pa je mogoče dokazati, da naslovnik pisanja ni prejel, ali če niso bila upoštevana pravila o vročanju pisanj, se lahko sodba razveljavi na podlagi tako imenovanega izrednega pravnega sredstva.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Če je za vročanje pisanj odgovoren organ, stroške takega vročanja krije država. To na primer pomeni, da se od tožnika v civilnem postopku ne zahteva, da sodišču povrne sodne stroške vročitve sodnega poziva tožencu.

Če posameznik ali stranka želi nekomu vročiti pisanje, mora kriti stroške take vročitve. Na primer, strošek najema uslužbenca švedske policije kot sodnega izvršitelja znaša 1 000 SEK.

Zadnja posodobitev: 10/01/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.